

I Venstre har vi altid været af den opfattelse, at eksklusivaftalerne var i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention, og det har vi så nu fået bekræftet. Og derfor retter vi nu lovgivningen ind for at overholde domstolens afgørelse.

I Venstre mener vi, det er afgørende, at man selv bestemmer, hvilken fagforening man vil være medlem eller som sagt ikke være medlem af. Og siden domsafsigelsen i januar har flere tusinde lønmodtagere meldt sig ind i andre fagforeninger, i nye fagforeninger i forhold til deres tidligere. Det tyder på, at der er mange lønmodtagere, som mod deres vilje har været tvunget til et medlemskab af en fagforening, som de ikke ønsker at være medlem af.

At kunne træffe et valg giver frihed, og den frihed har mange allerede benyttet sig af. Man kan så kun ærgre sig over, at der ikke tidligere har været opbakning til at sikre lønmodtagerne denne frihed. Det må være op til den enkelte lønmodtager selv at vælge, hvilken fagforening der giver de bedste tilbud, den bedste service m.v. Det er da absurd, at konkurrencen har været sat fuldstændig ud af spillet. Hvis man er nødt til at bruge tvang for at sikre sig medlemmer, ja, så stoler man åbenbart ikke nok på sit eget værd.

Nu bliver der mere konkurrence mellem danske fagforeninger, og det glæder mig. I stedet for tvang er det nu en positiv beslutning hos den enkelte lønmodtager, hvorvidt man vil være medlem af den ene eller den anden fagforening.

Det tvungne fagforeningsmedlemskab har også haft andre negative konsekvenser. Her tænker jeg på, at man ufrivilligt som fagforeningsmedlem har været tvunget til at støtte politiske partier og politiske synspunkter, som man måske overhovedet ikke sympatiserede med. Og uanset framedlingskuponer, og hvad man ellers har forsøgt af krumspring, står det klart, at lønmodtagere, der har været ramt af eksklusivaftaler, har bidraget til politiske formål, som de måske slet ikke har sympatiseret med. Denne risiko for ufrivilligt at støtte formål, man ikke ønsker, kommer nu til at høre fortiden til.

Man kan undre sig over, at man har kunnet kræve medlemskab af en bestemt forening, for at man som lønmodtager kunne få arbejde i en virksomhed og kunne tjene til dagen og vejen. Med loven i hånden har man indtil nu kunnet fyre folk, som efter en ansættelse, hvor de blev bekendt med at skulle være medlem af en fag-

forening, valgte en anden fagforening; ja, så kunne man fyre dem. Man skulle ikke kunne tro, at det kunne lade sig gøre i 2006, men det er nu heldigvis snart en saga blot.

Det er en stor sejr i dag for den personlige frihed i Danmark. Det er slut med fagforeningstvung, og det er slut med tvungen støtte til politiske formål, man ikke støtter. Det er en stor sejr for den personlige frihed for over 200.000 danske lønmodtagere, og i Venstre kan vi naturligvis varmt støtte forslaget.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu snakkede Venstres ordfører om mange andre ting end lige præcis det her lovforslag. Al ære værd og respekt for den personlige frihed, men jeg kunne godt tænke mig at høre Venstres ordfører, om man virkelig støtter et lovforslag, som indeholder en række andre ting end det, der lå i dommen fra Menneskerettighedsdomstolen: at man f.eks. nu vil til at forbyde aftaler mellem virksomheder og fagforeninger om, at fagforeningerne står for anvisning af arbejdskraft, hvilket sikrer en vis form for frihed til, at man også kan få den rigtige arbejdskraft på virksomhederne.

Hvorfor skal et sådant lovforslag indeholde nogle bestemmelser, som er helt nye i forhold til det gamle lovforslag, og som der intet belæg er for i domstolens afgørelse?

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, det er meget naturligt og meget klart, at vi sikrer, at der ikke nogen steder på det danske arbejdsmarked er forhold, som forudsætter, at man er medlem af en bestemt forening, og at der ikke er nogen, der skal have et krav på en særlig anvisningsret til nogle særligt udvalgte, som er medlem af en særlig forening.

Derfor synes jeg, det er helt naturligt, at vi også tager det under hatten, og det mener jeg ligger i fuld forlængelse af den dom, der er afsagt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg savner bare logik, for hvis det virkelig er Venstres opfattelse, at det er til skade for lønmodtagerne, at man direkte gennem fagforeningerne får en anvisning, der sikrer, at det er de rigtige mennesker, der får de rigtige job, hvorfor